

Een interview met Martijn Bosman en Anneke van Giersbergen over “De beer die geen beer was”, een voorstelling gebaseerd op het boek 'The bear that wasn't' by Frank Tashlin uit 1946

23 december 2011 Theater aan de Rijn na afloop van een doorloop repetitie

Een theater muziek voorstelling hoe is dat voor jullie? Jullie zitten allebei echt in de pop rock muziek scene zeg maar. En dan een voorstelling die in de eerste instantie een kindervoorstelling wordt genoemd. Maar we stonden net buiten en daar stonden volwassen mannen met tranen in hun ogen.

(Anneke lacht) Martijn “ Ja dat is wel bizar om te horen, dat betekent dat we op de goede weg zijn, denk ik. Dat we iets in handen hebben dat heel mooi kan worden. Daar zijn we wel tijdens het maken nu, zijn we ook ergens wel van bewust dat het iets heel bijzonders kan worden. Dus met dat oogmerk zijn we ook heel hard, ehm hoe zegt je dat, je voelt het!”

Je voelt dat het iets heel bijzonders kan worden? Als je denkt aan het woord bijzonder wat versta jij daaronder?

Martijn “Ja, misschien is bijzonder niet het goede woord, toch iets moois, ja toch wel bijzonder in die zin dat het heel mooi kan worden. Ik bedoel er wordt heel veel theater gemaakt en heel veel kindertheater en heel veel dingen en zonder nu heel erg arrogant te willen klinken. Ik denk dat dit iets is wat er echt uit gaat springen omdat twee mensen uit de muziekwereld een theatervoorstelling maken. Onder andere omdat het een mooi verhaal is, het pakt allemaal heel mooi uit, het decor de beelden, dus alles komt op een hele goede manier bij elkaar.”

En jullie met zijn tweeën hebben jullie al een keer samengewerkt?

Anneke “Ja, maar niet zoveel. (Martijn beaamt) Een keer samen in een bandje, een gelegenheidsbandje maar niet zoveel, maar dat is vijf jaar geleden of zo iets. Maar we kennen elkaar uit de scene en van naam al heel lang, tenminste ik Martijn dan (lacht). Maar we hebben één keer samengewerkt. Maar we waren op zoek naar een tegenspeler en toen hadden we zo heel veel mensen gemailld en toen kwam Maïke (Fleuren, Productiehuis Oost Nederland) Enne... Martijn Bosman? Heel voorzichtig... en toen zei ik “Jaah”! We kenden elkaar al een beetje maar ergens dacht ik dat is precies de goede! En toen wist ik nog geeneens dat hij hele mooie liedjes kon schrijven of kon zingen, weet je wel...”

Ja, dat hoorde ik ook dat heel veel mensen niet wisten van jou, wel een ras muzikant maar...

Martijn beaamt, Anneke vervolgt: “Ja, een hele goede drummer daar sta jij om bekend, maar ja het is grappig dat dingen heel gevoelsmatig zijn gegaan. Zo van dat klopt, die hoort erbij en toen kwam Jellie erbij (Jellie Schippers regisseuse), ja super! Voor een theaterwereld is dit heel muzikaal en voor ons is het heel erg theater, het hangt een beetje tussen die twee werelden in.”

En hoe vind je het om nu theater te maken...want je maakt theater nu?

Anneke trekt een blij gezicht “Ja hm! Heel leuk, super leuk, ik vind het ook leuk, ik ben nog heel erg in een leer fase en ben alles aan het opslokken. En ik merk dat ik er ook beter in wordt, dus dat vind ik heel tof, dat ik kan groeien in iets anders dan zingen of spelen of zo. Dat vind ik... dat is heel bevredigend voor mij. En hoe beter dan gelijk als in zo'n mooi stuk, meteen ook op niveau, huppakee gewoon! Dat vind ik wel leuk, dat ik het niet ergens achteraf hoeft te ontdekken.

En daardoor moet je ook heel hard werken, het moet gelijk goed zijn. En ook op een bepaald niveau meteen beginnen, super leuk!”

Ik heb net even met Rob Kramer gesproken, hij zei dat het idee voor de voorstelling al zeven jaar in zijn hoofd zit. Hij vertelde dat hij al vrij snel bij Anneke kwam voor de rol van de beer en hoe Martijn er vervolgens weer bij is gekomen en dat het zo'n mooi samenspel is. Hij zei ook dat hij graag Anneke wilde omdat ze ook een kindje heeft, die begrijpt dat. Anneke is dat voor jou ook een meerwaarde, als je daar staat op het podium denk je dan ook daaraan of ben je er op een andere manier mee bezig?

Anneke "Ja, en vooral in de beginfase, bij het stuk in elkaar zetten. En Finn is nu zes en die is wel eens een keer komen kijken. Hoewel, het is nog altijd zo dat ik zijn moeder ben... en als Martijn mij op de grond gooit dan vindt hij dat niet tof!" Martijn "Nee dat werkt niet! Dan komt hij me corrigeren". Ze lachen allebei. Anneke lacht "Nee, dat gaat niet, want hij is een paar keer komen kijken en dan zegt hij "Ja, nou wordt ie weer op de grond gegooid!" en dan loopt hij huilend naar buiten dus daar is niks aan!" Daarvoor heb ik hem het boek heel vaak voorgelezen 's avonds, dus het boek snapt hij, de tekeningen snapt hij en hij vindt het heel mooi, ik heb het hem heel vaak voorgelezen."

Jullie zijn zelf de liedjes gaan schrijven willen jullie daar wat over vertellen, hoe dat is gegaan?

Martijn "Ja, Anneke was er al bij toen kwam ik erbij. Eigenlijk voor de tegenkleur voor wat Anneke representeert in het stuk. Zeker in eerste instantie de beer en ze had al een aantal liedjes geschreven en had al vrij veel gemaakt. En ze zochten, toen ik werd gebeld, een duidelijke tegenkleur. En kijken of het door elkaar kan die twee kleuren, op sommige gebieden. Dus we zijn gewoon gaan werken en het rolde er allemaal vrij snel uit eigenlijk! De regisseuse heeft vrij... ehm, goh, dat is wel een hele goede (Jellie Schippers)! Die heeft vrij duidelijk ook aangegeven van "ik wil een liedje een beetje in dat idee, het moet over een fabriek gaan, het speelt zich af in de fabriek, kijk maar." Maar dat is een goede que dus dan ga je... een fabriek, dat kom je met een tekst. En zo is het bij mij in ieder geval gegaan en ook eigenlijk vrij snel. Het verbaasde me zelf want ik heb nooit echt, ik heb wel eens meegeschreven aan liedjes, hier en daar, in de afgelopen jaren. Maar ik heb nooit echt zelf liedjes geschreven dus het was voor mij ook echt voor het eerst dat ik zelf liedjes schrijf, zelf, helemaal, zelfstandig. En tekst en alles en dat geeft een ongelofelijk kick om er nu achter te komen of tenminste om mee te maken dat het zo lekker eruit rolde. En dat het bijna meteen ... eh..."

Anneke valt enthousiast in "Ja, maar dat ging ook heel snel want soms jij Jellie "Ja hier missen we iets...een liedje over de fabriek" en dan de volgende dag kwam hij gewoon met een heel af nummer, tweede stem, derde stem erbij, beats, alles er op en eraan. Ja, dat ging heel snel bij jou ook!"

Martijn "Ja, dat ging heel snel dat was voor mij ook heel gaaf, onwijs gaaf om dat te ervaren!"

Dus wat ik eigenlijk hoor is zeg maar, de magie van het maken, dat zie je uiteindelijk ook in de voorstelling terugkomen, dat alles op zijn plaats valt elke keer? Heb jij Martijn ook het boekje heel vaak voor moeten lezen?

Martijn "Nee, ik kende het verhaal niet, nee. Ik kende het verhaal nog niet, ik heb wel kinderen. De één is te oud en de andere ze zijn nog te jong. Deze zal ik nog wel voorlezen aan hen, het is een mooi verhaal."

Anneke, heb jij de oude druk in handen gehad?

Anneke "Nee, ik leerde het pas kennen toen Rob Kramer er over begon, toen heb ik het gekregen en ben ik het gaan lezen. Een jaar geleden ofzo."

Het is een heel bijzonder verhaal uit 1946, net na de oorlog. Er zitten heel veel dubbele lagen in?

Martijn "Ja, dat hoorde ik ook trouwens pas net, dat er verwijzingen in zitten of worden uitgehaald naar de tweede wereldoorlog. De fabriek staat dan ook meer voor dan alleen de fabriek. Dat had ik er helemaal niet uitgehaald" Anneke beaamt het. Martijn "dat hoorde wij ook van de week, wat ik begrepen heb is dat het een verhaal is wat in Amerika heel beroemd is. Heel bekend en door de generaties heen altijd aan de kinderen wordt voorgelezen. In Europa is het minder bekend, het is een beetje over gewaaid of is nu aan het overwaaien."

Jullie gaan toeren, ik heb begrepen heel 2012 er zijn al ontzettend veel aanvragen. Wordt dit een soort structuur jaar voor jullie? De beer en alle andere dingen die er om heen ingepland worden of is er voor jou Anneke iets anders aan de hand, volgend jaar komt het nieuwe album ook uit begreep ik?

Anneke "Ja, eigenlijk is het voor mij het album en de beer en al het andere heb ik laten vallen. Want dat is gewoon genoeg, want we zijn tot het eind van het jaar volgeboekt met de plaat maar ook met de beer, dus dat gaat mooi door elkaar heen. Het grappige is dan ga je 's middags om drie uur, speel je voor kinderen en 's avonds of een paar dagen later kun je gewoon weer rock 'n rollen, dat vind ik super leuk! Dat is leuk want het publiek drinkt dan ranja, dat is echt heel leuk! En als je ze dan binnen hoort komen hoor je ze ...(doet juichende kinderen na) dus dat is hele leuke energie gewoon om in te zijn, gewoon je weet wel die kids. En ze hebben het echt door, vorige keer hadden we een doorloop met publiek en er was iemand van vier en iemand van achtentachtig en alles er tussen in en die van vier die vatte hem gewoon. Die legde het na de show ons gewoon uit! Vier! Terwijl het is vanaf zesjarige, maar kids zijn zo slim tegenwoordig, een hoog EQ gehalte."

Dus die twee dingen, je plaat en de beer, dat wordt een heel mooi jaar voor jou! En hoe is het voor jou Martijn?

Martijn "Ik heb geen eigen project of band op het moment. Ik ben wat freelancer dan Anneke. Die heeft natuurlijk echt een eigen band. Dus dat geldt voor mij niet zozeer. De beer wordt zeker belangrijk volgend jaar dus daar maak ik ook wel tijd voor vrij, tussen alle andere bezigheden door. Dat gaat allemaal prima passen inderdaad omdat het ook vaak 's middags is en overdag is dus dat is prima te combineren met alle andere dingen. Ik heb er heel veel zin in en wat mij betreft het jaar daarop ook nog wel. Dit is iets wat je een hele tijd kan blijven spelen. En we gaan niet drie of vier maanden achter elkaar touren. Het gaat naast onze andere bezigheden het hele jaar door. Dus je kunt het lang blijven spelen en dat zou ik heel leuk vinden!"

Zijn er nog dingen waarvan jullie zeggen dat wil ik nog kwijt. Ik heb van VPRO's 3voor12 Arnhem Nijmegen 1000 woorden gekregen, ik kan nu al vijf A4 maken. Ze zeiden ja de kindervoorstelling is natuurlijk heel leuk maar VPRO3voor12 is ook een forum voor volwassenen dus het mag ook over andere dingen gaan dus als je zegt van eh...of het is gewoon over De Beer?!

Anneke en Martijn schudden van nee en lachen, voor hen is de Beer waar het nu om draait...

Martijn "Het moet over de beer gaan."

Anneke "Ja, dat vind ik ook! Kijk, het is... VPRO mensen hebben óók kinderen! En die moeten gewoon naar die voorstelling komen!"

Martijn "Ja, het is echt, echt heel leuk!"

Anneke "Ik geloof dat er voor 2013 ook al aanvragen liggen, volgens mij is er ook al één in maart ingekocht en het is theater dus dat gaat gewoon door het is een on-going-thing."

Ja en wat ook zo leuk is zo kijkend naar de doorloop en de kinderen voor me en elke keer als die vette funk er in kwam, zag je ze gelijk helemaal meebewegen!

Anneke "Ja leuk hé, ja want Jellie zei al die werkt veel met theater en acteurs en die zei dat muzikanten wat meer kloten hebben normaal, over het algemeen, in die zin dat Martijn natuurlijk met vette beats aankomt gewoon en kids kunnen dat ook wel hebben, die hoeft je helemaal niet te vertroetelen."

Martijn "Die kunnen het prima hebben het hoeft echt niet van tralalalalalie."

Inderdaad, wat dat betreft is het ook niet alleen een kindervoorstelling, ik zat op een gegeven moment ook met tranen in mijn ogen en dan die prachtige stem van jou Anneke die is geweldig die snijdt er zo mooi doorheen...

Anneke "Leuk en goed dat dat over komt, wij zijn ook heel blij met de reacties want voor ons is dit vrij technisch ook nog dingen onthouden en dat het echt nog gaat rollen dat komt ook nog dus ik ben blij dat mensen het nu al zien dat het mooi wordt."

Wat is voor jou het moeilijkste in het geheel, want net ging het van links naar rechtst, dit en dat, wat is het dat je afhankelijk bent van anderen misschien of...

Anneke "Nee, misschien toch echt mijn eigen...ehm... dingen onthouden gewoon, maar op een gegeven moment is het ook logisch, dat de beer gaat slapen gewoon en dan de sneeuw, die boog is wel logisch, daar had ik in het begin wel moeite mee. Er zijn bepaalde stukken dan hoeft je niet na te denken, dan gaat het veel lekkerder ook, lekker spelen.

En Martijn hoe is dat voor jou?

Martijn "Nou ik ben eigenlijk drummer dus voor mij, wat ik op de toetsen en op de accordeon doe, dat doe ik nooit, dus dat... over het algemeen gesproken, dat is wat Anneke ook zegt het comfortabel voelen in de hele materie dat is gewoon wat er nu moet gebeuren en dan kan je echt gaan spelen. En er zijn sommige stukken, dan ben je dat gewoon nog niet. Dan ben je nog niet comfortabel en dat moet op een gegeven moment wel, gewoon veel repeteren.

Ik hoorde nog vijf repetities voor de première op 29 december 2012 in de Schouwburg Arnhem.

Martijn "Nog twee keer! Dat worden nog twee lange dagen maar dat is niet erg, dat is leuk, dat komt helemaal goed!"

23 december 2012 Amy van Son voor VPRO 3voor12 Arnhem Nijmegen

info@seneca-advies.nl

<http://seneca-advies.nl>

@amyvanson

